

KHI BẠN ĐƯỢC XEM LÀ MỘT ĐỐI THỦ

Sự phản đối ở chừng mực nào thì tốt cho con người.
Điều bay cao nhờ ngược gió, chứ không phải nhờ
thuận gió.

Lewis Mumford

Mới đây tôi có nói chuyện trên điện thoại với một người bạn thân. Chồng cô là một nhạc sỹ tài ba và nhà sản xuất âm nhạc, và cô ta là một tôi tớ Chúa đầy ơn và là một con người tuyệt vời. Trước giờ tôi biết họ rất ngay thật, khiêm nhường và đầy lòng trắc ẩn, nhưng mới đây họ đã trải qua nhiều điều. Họ bị vu khống, bị khước từ và bị phán xét sai lầm.

Bạn tôi giải thích, “Người ta đã phỉ báng chúng tôi về . . .” rồi cô chia sẻ một vài tên của người người tham gia chính. Tôi lắng nghe. Tôi hiểu. Sau đó tôi không hiểu đầu đuôi câu chuyện cô ta nói, vì tôi không còn thấy họ đã trải qua điều gì hay thậm chí họ hiện trải qua điều gì. Tôi thấy được tương lai sẽ đem họ tới đâu. Tôi vô cùng phấn khởi về những gì tôi nhìn thấy nên tôi buột miệng nói, “Tốt! Bạn cần cảm tạ Chúa về những người đó. Sự đối xử không chút thương xót của người ta biến bạn thành con người như hôm nay.”

Hãy hiểu cho không phải tôi ca ngợi sự đối xử tệ của những con người đó mà ca ngợi phản ứng của cặp vợ chồng này bị đối xử tệ đó đã khiến cho tôi biết được rằng tương lai của họ thật tươi sáng.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Dĩ nhiên, rất dễ cho tôi khi nói điều này đang lúc tôi là người ngoài cuộc nhìn vào. Sau đó tôi kể mình là người tham gia chúc mừng và xác nhận, “Tôi đã học để vô cùng biết ơn về những sự chống đối của các đối thủ trong cuộc đời tôi.”

Cuộc nói chuyện hôm đó chính là điều tôi cần biết. Nó khích lệ tôi về những ngày khó khăn mà tôi đã trải qua. Tôi hy vọng không ai trong các bạn bị phán xét một cách không chút thương xót và bị cho là tà giáo. Nếu bạn đã bị như vậy thì bạn biết nó gây tổn thương thế nào.

Nhưng thay vì bỏ cuộc và đấm mình trong sự tuyệt vọng, tôi học để ngẫm nghĩ lại và nhìn thấy sự thành tín của Chúa được lặp đi lặp lại. Mỗi lần tôi nghĩ là tôi không thể qua nổi thì Ngài bỗng ẵm tôi đi tiếp. Tôi cũng học được sự thành tín của Chúa từ kẻ thù hơn là từ bạn bè. Tôi nói thêm điều này nữa, tôi học được nhiều về bản thân tôi từ kẻ thù hơn là từ bạn bè.

Bạn hữu sẽ cho bạn nơi trú ẩn, mà đó là điều tốt, nhưng việc đó không nhất thiết là làm cho chúng ta tăng trưởng. Bạn hữu muốn nhìn thấy bạn được che chở khỏi giống tổ của cuộc đời, trong khi đó kẻ thù sẽ tìm mọi cách để kéo bạn ra khỏi cơn bão đang thổi cuồng. Nhưng điều gì xảy ra nếu bạn đang ở trong giai đoạn mà Chúa muốn bạn học biết rằng Ngài là nơi trú ẩn cuối cùng của bạn? Ai là ông thầy giỏi hơn? Đối thủ hay bạn hữu?

Có những đối thủ là sự thật của cuộc đời. Tôi biết mà. Xin lỗi nói điều đó. Riêng tôi cũng không thích nó, nhưng đó là sự thật. Nhưng đối thủ không phải là không có mục đích. Sống một cuộc đời không có đối thủ không có ý muốn nói rằng loại bỏ mọi đối thủ ra khỏi cuộc đời. Trái lại, nó muốn nói đến việc hiểu được rằng mọi sự có thể mang lại ích lợi cho chúng ta khi chúng ta được gọi theo mục đích của Chúa. Chúng ta có thể dùng sức mạnh của đối thủ để khuyến khích chúng ta tăng trưởng hơn nữa và hiểu biết hơn nữa.

Nếu ta nhìn việc này đúng đắn, đối thủ có thể được dùng như chất xúc tác, phơi bày điểm yếu của chúng ta và thách thức chúng ta phát triển điểm mạnh. Họ kéo chúng ta thoát ra khỏi giới hạn của mình và khiến chúng ta ngược lên nhìn đời khi chúng ta cảm thấy cô đơn.

Có lẽ bạn suy nghĩ, *Khoan đã, bà mới vừa nói với tôi rằng tôi là người con gái không có đối thủ, là người thừa kế lời hứa không có đối thủ, được tạo dựng để thờ phượng một Đức Chúa Trời không có đối thủ mà.*

Tất cả những điều trên là đúng hết. Bạn là người con gái không có đối thủ trong con mắt của Chúa. Đây là cách bạn nhìn bản thân trong mối liên hệ với Đấng Tạo Hóa của mình, và nó là cơ sở để bạn liên hệ với người khác. Nhưng chúng ta sẽ rất ngây thơ nếu chúng ta giả vờ rằng các đối thủ không có và lời hứa của Chúa sẽ đến với chúng ta mà không cần chiến đấu gì cả. Lời công bố, “Các con là ánh sáng của thế gian” (Ma 5:14) không phủ nhận sự hiện hữu của bóng tối. Nhận xét rằng bạn là người con gái không có đối thủ không có nghĩa là bạn sẽ không gặp đối thủ, chẳng khác nào nói bạn là ánh sáng không có nghĩa là bạn sẽ không bao giờ gặp bóng tối.

Từ *đối thủ* tự thân nó biểu hiện qua ba cách khác nhau: là một danh từ, một tính từ và một động từ.

Vấn phạm căn bản cho ta biết một đối thủ có thể là một người, một nơi chốn hay một sự vật; có thể mô tả một con người, một nơi chốn hay một vật; và cuối cùng nó có thể là hành động của một người, một nơi chốn hay một vật. Là danh từ, từ *đối thủ* bao gồm nhiều nghĩa từ những thuật ngữ như bạn đồng trang lứa, người ngang hàng, hay đối thủ cạnh tranh đến kẻ thù, địch thủ hay địch thù. Là một tính từ, từ *đối thủ* bao gồm mọi thứ từ những thách thức của việc cạnh tranh với người bạn đến việc tranh chiến với kẻ thù. Cuối cùng, là động từ, định nghĩa *đối thủ* trải dài từ việc đối đầu, đối chọi và so sánh đến việc kiểm soát, đương đầu, hơn thua.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Đối thủ là có thật. Cơ may là rất cao đến nỗi ngay bây giờ có người coi bạn là đối thủ của họ mà bạn không nhận ra. Phần lớn người ta không ghi danh để đương đầu với đối thủ trừ khi họ đang tranh tài trong lĩnh vực thể thao, trong việc học đường, trong việc tham gia lễ hội, trong nghiên cứu khoa học hay trong cuộc bầu cử. Bạn không cần phải tới công sở, mong tìm đối thủ và chắc chắn bạn sẽ không mong là mình sẽ gặp đối thủ tại nhà thờ! Tuy nhiên, đối thủ xuất hiện trong mọi lĩnh vực của cuộc đời, và bạn khó mà kiểm soát cách người khác chọn nhìn bạn. Xin lỗi. Dù bạn thuê công ty tiếp thị giỏi nhất để thay bạn tương tác với công chúng, bạn vẫn phải quản lý những nhận thức của người ta. Bạn chấp nhận sự thật càng sớm, bạn càng cảm thấy dễ chịu hơn. Tin mừng là bạn có thể hoàn toàn kiểm soát cách mà bạn chọn nhìn người khác. Đó chính là lúc mà việc thay đổi cách bạn nhìn người khác sẽ thay đổi hoàn toàn cách người ta nhìn bạn. Tôi sẽ bàn đến vấn đề này chi tiết hơn ở chương tới.

Bất kể động cơ của đối thủ là gì đi nữa, bạn có thể tận dụng việc đối địch thành lợi thế cho bạn. Điều duy nhất bạn cần làm là hãy nhớ hai điều quan trọng này về vấn đề kiểm soát.

1. Bạn không thể kiểm soát hay không chịu trách nhiệm về những gì người khác nói, nghĩ, làm hay cảm nhận.
2. Bạn có thể kiểm soát hay chịu trách nhiệm về những gì bạn nói, nghĩ, làm hay cảm nhận.

Tất cả chúng ta đều biết đối thủ có thể làm gì cho chúng ta, nhưng ở phần này tôi muốn liệt kê những gì đối thủ thật sự làm cho chúng ta.

Đối Thủ Bày Tỏ Quyền Năng của Chúa

Che giấu gốc gác, gia thế và nguồn gốc khi được nuôi dưỡng tại hoàng cung vua Pha-ra-ôn, Môi-se sống một cuộc đời đầy gây cản ngay từ đầu. Chúa dùng những yếu tố này để

gìn giữ cuộc đời của ông. Nhưng như chúng ta, Môi-se học được rằng *định mệnh được tiết lộ trong những giai đoạn đối đầu chứ không phải trong những lúc an nhàn.*

Môi-se học bài học này rất đắt giá khi ông cố gắng kiểm soát vấn đề, chỉ để rồi ông thấy mình bị lưu đày khỏi dân tộc ông và khỏi quê hương của ông. Tôi tưởng tượng hành trình lang thang của ông nơi sa mạc như là một tên du mục. Rồi thành linh, Chúa gặp Môi-se khi ông lẫn trốn ở sa mạc, sống như một kẻ tị nạn. Có một bài học ở đây. Chỉ vì bạn không kiểm soát việc gì đó ở quá khứ không có nghĩa là bạn vụt mất tương lai. Môi-se biết lí do cuộc đời ông được gìn giữ và ông cảm nhận được điều mà Chúa kêu gọi ông làm và trở thành, nhưng lúc đó ông thiếu đi phẩm chất của người cứu tinh. Chúa cần phát huy chiều sâu trong Môi-se, một người sống ở cung điện thì không bao giờ trưởng thành được. Chúa chuẩn bị chúng ta cách bí mật cho những gì mà một ngày nào đó chúng ta sẽ đối diện cách công khai. Ngày đó đã đến khi một Môi-se rất đổi khác được gặp lại người anh của mình là A-rôn, chị mình là Mi-ri-am và dân tộc mình là Y-sơ-ra-ên. Thời điểm đã trọn, Chúa xúc dầu cho ông làm người giải cứu và là sứ giả để ra mắt vua Pha-ra-ôn.

Chúa sắp đặt Môi-se ở vị trí đứng đầu thế giới nên bắt ông chạm trán với đối thủ của mình là vua Pha-ra-ôn. Ngay cả khi Chúa sai Môi-se đến gặp Pha-ra-ôn, Ngài cho ông biết rằng Pha-ra-ôn sẽ không để ý đến lời nói của ông đâu:

Con thuật cho A-rôn mọi lời Ta bảo, A-rôn sẽ nói lại cho Pha-ra-ôn, để vua này cho dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai-cập. Nhưng Ta sẽ khiến cho Pha-ra-ôn trở nên ương ngạnh, không cho dân Ta đi, nhân đó Ta càng thực hiện nhiều phép lạ hơn trong nước Ai-

**định mệnh
được tiết lộ
trong những
giai đoạn
đối đầu chứ
không phải
trong những
lúc an nhàn.**

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

cập. Tuy nhiên, Pha-ra-ôn vẫn tiếp tục ngoan cố, chẳng xiêu lòng. Ta sẽ trừng trị Ai-cập nặng nề và đem dân Ta ra. Lúc ấy, người Ai-cập mới ý thức được rằng Ta chính là Đức Chúa Trời.” (Xuất 7:2-5)

Chúa có một mục đích trong những việc mà bề ngoài trông như là một sứ mệnh thất bại. Lí do chính mà Pha-ra-ôn có được vị trí quyền lực là để tôn cao Đức Chúa Trời đối với các dân trên đất:

Ta có thể dùng tai họa tiêu diệt người và dân người khỏi mặt đất, nhưng Ta để cho người sống vì muốn cho người thấy quyền năng của Ta và danh Ta sẽ được truyền rao khắp thế giới. (Xuất 9:15-16)

Đối thủ bày tỏ quyền năng của Chúa. Cuộc xung đột với Ai-cập được dùng làm bàn đạp để phân biệt một nhóm dân bị áp bức thờ phượng một Đức Chúa Trời vô hình với một dân thờ cúng thần tượng. Cuộc xung đột nào Chúa dùng hiện nay để phân biệt cánh tay của Ngài trên đời sống bạn để phóng thích bạn và người khác khỏi sự áp chế? Hãy xem kỹ cuộc chiến nào chống lại định mệnh của bạn và xem thử có chăng bạn đã không nhận ra món quà đó là có một đối thủ ngay trong chính cuộc đời bạn không?

Ai làm cho Đa-vít nổi tiếng? Có phải đó là một tiên tri, một người tổ phụ, hay một người bạn không? Không, đó là một đối thủ tên là Gô-li-át.

Không có cuộc chạm trán mặt đối mặt này với đối thủ người Phi-li-tin, Đa-vít vẫn còn cứ ở mãi trong sa mạc không ai biết đến. Nói cho cùng, ông là người em út trong gia đình có tám người con. Dù Đa-vít được xức dầu để làm vua bởi tiên tri Sa-mu-ên, nhưng vẫn còn có hàng loạt những đối thủ hoành hành trước khi ông trở thành vua. Ôn xức dầu sẽ tách biệt bạn ra, nhưng sự đối đầu với “Gô-li-át” sẽ giúp bạn tiến xa.

Khi Gô-li-át xuất hiện ở chiến trường, hấn cố gắng

chạm trán với Sau-lơ. Sau-lơ là một chiến sỹ vô địch của dân Y-sơ-ra-ên, một chiến sỹ tài ba, dù ông không cao to như Gô-li-át. Kinh Thánh nói Sau-lơ cao hơn người khác cái đầu. Các học giả ước tính chiều cao của Sau-lơ giữa khoảng 1.5 đến 2 thước. Ngược lại Gô-li-át cao trên 3 thước.

Dù tính cách nào đi nữa, Gô-li-át vẫn cao hơn vua Sau-lơ. Vua Sau-lơ cao hơn cậu bé chần chừ chiến Đa-vít. Nhưng Đa-vít có một điều khác để bù đắp cho sự thiếu hụt chiều cao của ông. Đa-vít có “viên đá.” Nếu ai đó có viên đá thì có nghĩa là họ có gan dạ, can trường, có quyết tâm và có tính dứt khoát. Một nghiên cứu mới đây báo cáo rằng phẩm chất này gọi là “cứng rắn như đá” là yếu tố quyết định những ứng viên tốt nghiệp trường dự bị quân đội West Point hơn là điểm số cao trong kỳ thi trắc nghiệm SAT hay kì thi học đường. Nghiên cứu có bao gồm cả phần tự đánh giá theo thứ hạng yếu tố “cứng rắn như đá” từ thang điểm 1 đến 5.

Tôi đoán chắc Đa-vít đạt điểm +5. Bạn không thể chạm trán với sư tử hay gấu beo mà không có yếu tố “cứng rắn như đá” trong mình. Ông có quá nhiều sự cứng rắn đến độ không chút nghi ngờ về kết quả khi đối diện tên khổng lồ. Sau-lơ cao to, nhưng tôi đoán chắc ông thua Đa-vít trong yếu tố “cứng rắn như đá.” Không ai trở thành huyền thoại mà không có yếu tố cứng rắn này. Thắng một cuộc chiến ngang sức ngang tài thì không trở thành huyền thoại được, vì không có sự chênh lệch xa giữa hai đối thủ tham gia nên khó mà phát hiện điểm yếu của nhau. Những người quan sát cần phải đứng xa và nhận xét, “Tôi không thấy có sự khác biệt, nhưng điều đó thật lạ lùng.” Đa-vít cần một đối thủ to lớn đủ để đặt ông trên bản đồ. Chính tiếng tăm của một chiến sỹ nổi tiếng mà lại do dự là Sau-lơ và sự khác tiếng của một lực sỹ người Phi-li-tin đã đặt Đa-vít ở vị trí chiến sỹ mà không có đối thủ.

Trong cuốn sách *David and Goliath*, tác giả Malcolm Gladwell chỉ ra rất thông minh:

Phần lớn những gì chúng ta cho là có giá trị trong

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

thế giới chúng ta đều phát sinh từ những sự xung đột không cân xứng, vì hành động xung khắc đó sản sinh ra những con người vĩ đại và những điều tuyệt vời. . . Việc bị thua thiệt có thể thay đổi con người theo những cách mà chúng ta thường bỏ qua. Nó có thể mở ra những cánh cửa, tạo ra những cơ hội, trui luyện và mở mắt chúng ta, khiến những việc tưởng chừng không thể làm được trở thành hiện thực.

Khi bạn được đặt ở vị trí đối đầu với đối thủ nặng kình, bạn có hai lựa chọn: đầu hàng và buông xuôi hay là đứng dậy cách trưng phu và khai thác tối đa tiềm năng lớn lao bên trong bạn.

Đa-vít cởi bỏ áo giáp của vua Sau-lơ và kêu cầu Danh Đức Chúa Trời của mình:

Đa-vít đáp: Người cầm gươm, giáo, và lao đến với ta. Nhưng ta đến với người trong danh CHÚA Toàn Năng, là Đức Chúa Trời của đạo quân Y-sơ-ra-ên mà người sỉ nhục. Chính ngày nay CHÚA sẽ nộp người vào tay ta, ta sẽ đánh hạ người và chặt đầu người. Chính ngày nay ta sẽ cho chim trời và thú rừng ăn thây của đạo quân Phi-li-tin. Bấy giờ cả thế giới sẽ biết rằng Y-sơ-ra-ên có Đức Chúa Trời. (1 Sa 17:45-46)

Gô-li-át không chỉ vô tình đặt Đa-vít ở vị trí định mệnh của ông mà chiến thắng đối với dân Phi-li-tin còn khiến cho cả thế gian biết rằng cánh tay của Chúa ở trên dân Y-sơ-ra-ên. Giống Đa-vít, tôi biết bạn mong muốn làm cho Chúa được mọi người biết đến Chúa. Nhưng vẫn còn những “Gô-li-át” trong thế giới của chúng ta. Họ thách thức chúng ta và bất chấp sự hiện hữu của Đức Chúa Trời chúng ta. Những tên khổng lồ này giả dạng như là những người bạn ở trường học, công sở, và quan điểm công chúng. Đây là lúc chấm dứt trốn trong hốc đá mà hãy chạy tiến về phía trước bằng Lời Chúa trong môi miệng chúng ta.

Bạn được đầy dẫy cùng một Thánh Linh đã khiến Chúa

Giê-su sống lại khỏi mồ mả. Đối thủ muốn bạn chiến đấu theo điều kiện của chúng và bởi sức riêng của bạn. Bạn không được phép làm vậy. Bạn phải lớn hơn điều đó nữa. Là con cái không có đối thủ, chúng ta làm công việc tốt đẹp khi chúng ta xử lý điều ác. Rốt cuộc thì chuyện này không phải vì vinh hiển chúng ta mà tất cả là vì vinh hiển của Ngài.

Gô-li-át làm cho Đa-vít nổi tiếng. Truyền thông xã hội có thể làm ai đó nổi tiếng. Nhưng tiếng tăm không phải là thứ làm cho ai thành một vị vua. Nếu lạm dụng, tiếng tăm được dùng để nuôi cái tôi độc tài thay vì sản sinh những người tội tó. Chúa không muốn một người lãnh đạo bất an khác dấn dặt như Sau-lơ. Ngài cần ai đó sẽ thờ phượng Ngài và bày tỏ quyền năng Ngài cách công khai. Chúng ta được giao nhiệm vụ làm vua và làm thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng ta. Sự trung thành của chúng ta là dành cho Đức Chúa Trời chúng ta, chứ không dành cho sự chấp nhận của số đông. Đa-vít kính sợ Chúa; Sau-lơ sợ hãi con người.

Mặt trái của nổi tiếng nghĩa là bạn có nhiều người hâm mộ . . . không phải là môn đồ hay đệ tử. Mà người hâm mộ thì hay thay đổi. Họ thích bạn lúc này nhưng lúc khác thì ghét bạn. Vua Đa-vít không cần người hâm mộ. Ông cần những người nam, người nữ kết ước đời sống của họ. Các vị vua tin kính cần những quân sư khôn ngoan, quân đội trung thành và tội tó trung tín. Để thu hút những hạng người đi theo như thế, Đa-vít đòi hỏi phải thử luyện. Chúa có một đối thủ khác dự trữ để chuẩn bị Đa-vít ở cương vị làm vua.

Đối Thủ Bày Tỏ Định Mệnh

Đối thủ có quyền lực hoặc là kéo bạn ra khỏi cái tầm thường hoặc là đánh gục bạn khỏi vị trí danh giá. Tin mừng là bạn phải chọn cái gì mà bạn muốn đối thủ mang lại cho đời sống bạn. Phải chăng đối thủ hoặc là đánh bại bạn . . . hoặc là "đánh bóng" bạn? Chính vì lí do này một đối thủ cũng có thể bày tỏ định mệnh của bạn.

**Phải chăng
đối thủ hoặc là
đánh bại bạn...
hoặc là "đánh
bóng" bạn?**

Đa-vít đã biết Chúa khi còn là một cậu bé và là người chăn chiên. Xung quanh là những con chiên, Đa-vít đã thờ phượng Chúa dưới bầu trời đầy sao ở Trung đông. Ở vùng sa mạc của người chăn chiên, ông đã chạm trán với sư tử và beo và giải cứu chiên của ông. Bây giờ Đa-vít học được như thế nào là bị thú dữ tấn công và cắn xé.

Vua Sau-lơ đã tung đòn nhằm kéo tên Đa-vít gai mắt ra khỏi sự chứng kiến của dân chúng và đặt ông vào sự hiện diện của Chúa; đây là chỗ Đa-vít nhận sự xúc dầu và là chỗ định mệnh làm vua của ông được tỏ rõ.

Mối quan hệ giữa Sau-lơ và Đa-vít không bắt đầu như lúc kết thúc. Lúc đầu, Sau-lơ thương Đa-vít và nhận biết tay Chúa trên cuộc đời Đa-vít. Sau-lơ kéo Đa-vít lại gần khi ông cảm thấy bị tổn thương và khốn khổ và giao thác cho Đa-vít những công việc của vương quốc. Đây là điều 1 Sa-mu-ên 18:5 cho chúng ta biết:

Mỗi khi Sau-lơ giao cho Đa-vít việc gì, công việc đều kết quả tốt đẹp. Vì thế, Sau-lơ phong Đa-vít làm tướng chỉ huy quân đội. Đa-vít được lòng mọi người, từ nhân dân cho đến quần thần trong triều Sau-lơ.

Sau-lơ không thể tìm đâu một vị tướng tốt hơn. Và mỗi khi một ác linh quấy rối Sau-lơ, Đa-vít chơi đàn và ca hát để làm cho linh hồn vua giải khuây. Mọi chuyện đều êm xui cho đến khi vua Sau-lơ nghe một bài ca khác. Có lẽ bạn biết câu chuyện:

Sau khi Đa-vít giết Gô-li-át và đoàn quân chiến thắng trở về, phụ nữ trong khắp các thành thị kéo ra múa hát chào mừng Sau-lơ. Họ vui vẻ hát hò với tiếng trống cơm, và hát đối đáp: "Sau-lơ giết hàng ngàn, Đa-vít giết hàng vạn" Nghe thế, Sau-lơ giận lắm. Vua nói: "Người ta tán tụng Đa-vít giết hàng vạn, còn ta chỉ có hàng ngàn; nó chỉ còn thiếu ngai vàng

mà thôi.” Từ hôm ấy, Sau-lơ thường nhìn Đa-vít cách
hằn học. (1 Sa 18:6-9)

Không một người nào trong hai người này giết được tôi
con số đó, nhưng Sau-lơ bị tổn thương bởi sự so sánh đó.
Như thế là bài ca của mấy chị em phụ nữ đã mở mắt Sau-lơ
và sau đó ông mở miệng nói tiên tri về chính cái chết của
mình. Các phụ nữ này ca hát để trêu chọc, nhưng đối với
Sau-lơ thì lại là “đâm thọc.” Nên ông bực mình. Nhiều năm
trôi qua cho đến khi một tiên tri đã cho Sau-lơ biết việc ông
không vâng lời đã khiến ông mất nước. Sa-mu-ên tuyên bố
nước ông sẽ bị xé ra và giao cho một người khác tốt hơn (1Sa
15:28). Kể từ khi nghe bài ca này cuộc đời của Sau-lơ bắt
đầu bị giằng xé dữ dội. Trong chốt lác, ông bị ám ảnh trong
lòng ông khi ông nhận ra Đa-vít là người thay thế mình.
Sau-lơ không có ý định rút lui cách êm đềm.

Khi bạn đang xử lí với sự bất an, một sự so sánh thiên vị
có thể thay đổi một người bạn thành một đối thủ trong nháy
mắt. Sau-lơ không còn nhìn Đa-vít như là một người tôi tớ
như ông đã chứng tỏ, mà ông coi Đa-vít như là một mối đe
dọa và mọi chuyện đã đổi thay trong chốt lác:

Ngày hôm sau, Đức Chúa Trời để cho ác thần nhập
vào vua Sau-lơ, vua nói lảm nhảm trong nhà như
người khùng. Trong khi Đa-vít gảy đàn như thường
ngày. (1Sa 18:10)

Chuyện này sẽ làm chao đảo thần học của chúng ta và
nó dùng để nhắc nhở hết thảy chúng ta . . . Chúa có thể
dùng bất cứ điều gì Ngài muốn để đạt mục đích của Ngài.
Trong trường hợp này, Ngài sai một tác nhân gây thống khổ
để làm cho vị vua nổi máu nóng này điên đầu.

Vào cái ngày mà Đa-vít làm công việc như ông vẫn hay
làm, khảy đàn, nhưng bây giờ Sau-lơ cầm một vật khác
trong tay vì có một điều gì đó đã đổi thay trong tấm lòng
của vua.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Vua Sau-lơ đang cầm cây giáo trong tay, bỗng vua phóng giáo đi, trong lòng tự nghĩ: “Ta sẽ ghim Đa-vít vào tường!” Nhưng Đa-vít né người, tránh khỏi mũi giáo hai lần. (c.10-11)

Hãy tưởng tượng có sự tương phản ở đây. Sau-lơ diên tiết trong nhà, tay cầm vũ khí, trong khi đó Đa-vít chơi đàn bình yên khi thờ phượng Chúa. Có sự tương phản nào lớn hơn đó nữa không? Ai chạy quanh nhà mà cầm giáo? Sau-lơ đã thành kẻ vũ phu.

Vì tôi đã viết về đề tài gươm, tôi có một số thanh gươm cất nhiều chỗ trong nhà tôi, nhưng hiếm khi thấy tay tôi cầm những thanh gươm này. Ngay cả những ngày tôi khó chịu vô cùng tôi cũng không dám nhắc thanh gươm nào. Vì khi bạn chịu áp lực, bạn sẽ bị cám dỗ ném bất cứ thứ gì trong tay bạn (tôi nói từ chính kinh nghiệm). Đa-vít bây giờ buộc phải ra tay hành động để tránh cùng chung số phận như một người mà hôm qua đã cưỡi ngựa cạnh ông cùng những người lính chiến về nhà. Điều tốt đẹp nhất của Đa-vít đã phơi bày cái xấu xa nhất của Sau-lơ, và cái điem quấy gở đó biến thành linh sợ hãi.

Sau-lơ sợ Đa-vít, vì Chúa ở với Đa-vít và đã bỏ mình. Sau đó, vua không cho Đa-vít hầu cận mình nữa, nhưng giáng chức, và cho chỉ huy một ngàn quân sĩ mà thôi. Và từ đó, Đa-vít thường tới lui gần gũi với dân chúng Đa-vít thành công trong mọi công việc, vì Chúa ở với ông. Sau-lơ thấy Đa-vít thành công như thế lại càng thêm sợ. (BDY)

Những thành công về mặt quân sự của Đa-vít đáng lí nên chúc mừng như là chiến thắng của Sau-lơ. Nhưng thay vì nhìn những chiến công này như là việc Đa-vít làm cho vương quốc ổn định dưới quyền lãnh đạo của Sau-lơ, Sau-lơ lại tưởng tượng mỗi cuộc chiến sẽ tuột đoạt đi thẩm quyền của ông. Sau-lơ không còn nhìn Đa-vít là một người con, cũng không thấy việc Đa-vít gần gũi là để an ủi vua. Ông muốn tống cổ Đa-vít cho khuất mắt. Nhưng lí luận của vua không dừng ở đó. Việc tống cổ cho khuất mắt và không thêm

ngihtới không hiệu quả trong trường hợp này. Vua Sau-lơ đặt Đa-vít ở chiến tuyến, cầu mong Đa-vít bỏ mạng ở đó. Một lần nữa, việc làm này chỉ củng cố thêm vị trí chiến thắng của Đa-vít. Đa-vít vẫn ngóc đầu lên khi mà vua Sau-lơ tìm cách chôn vùi ông:

Khi vua Sau-lơ nhận biết rõ ràng CHÚA ở với Đa-vít, và cô Mi-canh, con gái vua, yêu Đa-vít, vua càng thêm sợ Đa-vít, và suốt đời mình, vua trở thành kẻ thù của Đa-vít. (1Sa 18:28-29)

Trong khoảng thời gian ngắn, nhận thức của Sau-lơ về Đa-vít đã đi từ chỗ ngờ vực đến sợ hãi rồi đến thù hận. Việc xem Đa-vít là một người con yêu dấu, một anh hùng quân đội và là người đồng minh nay đã không còn nữa. Đa-vít bây giờ đã bị gán cho biệt danh là kẻ sống ngoài vòng pháp luật. Thời kì sung ái ngắn ngủi trong cung điện vua Sau-lơ đã chấm dứt. Được cảnh báo về một sự thay đổi đột ngột này mà không phải do lỗi của ông, nên Đa-vít chạy trốn cứu mạng.

Việc ra đi khỏi hoàng cung của Sau-lơ đã mở ra một giai đoạn mới cho cuộc đời Đa-vít. Thay vì có địa vị và phần thưởng, con người này bị đủ thứ khước từ, bị đối xử tệ bạc và bị nguy hiểm trong sa mạc. Một số học giả cho biết giai đoạn này là khoảng tám năm. Nó là một giai đoạn lưu đày và đơn thân độc mã mà Đa-vít học được những bài học để chuẩn bị ông làm vua theo tấm lòng của Chúa.

Đa-vít bị săn đuổi bởi một con sói hung tợn, khiến ông phải trốn từ hang này đến hang khác. Ông buồn khi ông nghe Sau-lơ đã giết các thầy tế lễ cùng gia đình của họ chỉ vì họ vô tình giúp ông. Suốt những năm tháng khốn đốn đó, việc đối địch của Sau-lơ với Đa-vít đã giúp cho Đa-vít biết, dù là ông đang ở trong cung điện hay ở trong hang hổ, việc phát triển tính cách là điều quan trọng. Đa-vít đang đối diện với một tên khổng lồ thứ hai.

Cho phép tôi giải thích.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Tôi nghĩ thật không ngoa khi nói rằng Đa-vít có lẽ có một số vấn đề về người cha. Mỗi lần Đa-vít nói chuyện với vua ở sa mạc, ông kêu lớn tiếng và gọi Sau-lo “Cha ơi.” 1Sa-mu-ên 24:11 hé mở cơn khốn khổ của ông:

Thưa cha, xin cha nhìn xem, đây là vạt áo choàng của cha trong tay con. Cha thấy con chỉ cắt vạt áo choàng của cha nhưng con không giết cha. Cha cũng đủ hiểu rằng con không có ý hại cha hoặc phản cha. Con không hề có lỗi với cha, nhưng cha lại sẵn đuôi con để giết con.

Không có lí do gì để nghĩ có sự hận thù nào giữa Đa-vít và cha của ông, nhưng vì là người con trai thứ tám, Đa-vít có lẽ rất dễ bị bỏ bê. Đường như là Đa-vít bị che khuất dưới bóng của bảy người anh của ông. Như mọi người con, Đa-vít có lẽ mong chờ sự xác nhận và nhìn nhận của cha mình, nhưng cha ông không sai người mời ông khi tiên tri Sa-mu-ên đến xúc dầu cho các con của Giê-se:

Ông Y-sai cho bảy người con mình đến trình diện ông Sa-mu-ên như vậy, nhưng ông bảo: “CHÚA không chọn ai trong những người này.” Sau đó, ông Sa-mu-ên hỏi ông Y-sai: “Ông còn người con nào nữa không?” Ông đáp: “Còn đứa út đang chăn chiên.” Ông Sa-mu-ên bảo: “Ông cho người gọi cậu ấy về, vì chúng ta sẽ không bắt đầu buổi lễ cho đến khi cậu ấy về.” (1 Sa 16:10-11)

Sao Sa-mu-ên phải hỏi còn có người con nào khác không? Bạn có nghĩ Y-sai chắc đã sai người gọi Đa-vít khi Sa-mu-ên mới đến không? Chắc có lẽ Y-sai không cho Đa-vít là người đứng ở vị trí của người được chọn. Nếu tiên tri Sa-mu-ên đến thăm nhà chúng tôi, tôi làm mọi thứ có thể được trong khả năng của tôi để đảm bảo là toàn bộ gia đình của tôi phải có mặt. Tôi sẽ lên Skype, dùng Facetime hay gọi họ đến, chẳng may họ không có mặt thì họ sẽ hối tiếc.

Đa-vít có bảy đối thủ thu hút sự chú ý của cha ông, tức là các anh ông. Cuộc nói chuyện mà Kinh Thánh ghi lại giữa Đa-vít và các anh ông không về lên bức tranh nông ẩm và nâng đỡ. Thật ra, người anh cả buộc tội ông là đồ kiêu ngạo, bỏ bê trách nhiệm trong nhà, cho rằng tấm lòng của Đa-vít là tự tin và xấu xa (1Sa 17:28).

Đây có thể là lí do khi tôi đọc các thi thiên của Đa-vít tôi không nghe những lời . . . Tôi lắng nghe tấm lòng. Hòa quyện trong các câu thơ tôi chỉ thấy cơn thống khổ phát sinh trong những năm tháng biệt li và mệt mỏi. Đa-vít nhiều lần chứng tỏ mình vô tội đối với Sau-lơ và cuộc chiến vẫn cứ âm ỉ.

Tới lúc Đa-vít nhận ra sự vô tội của ông không hề được những người trong hoàng cung nhìn nhận. Sau-lơ không hề thứ lỗi cho Đa-vít. Chỉ một mình Đức Chúa Trời làm việc này. Trong lúc chạy trốn Sau-lơ, Đa-vít học để chạy trốn trong Chúa. Nhiều người muốn được xúc dầu, nhưng họ quên rằng sự xúc dầu đi kèm với mục đích mà nó sẽ được thấy rõ ngay trước mắt kẻ thù của họ.

Vào cuối đời khi Đa-vít chạy trốn khỏi Áp-sa-lôm, ông kêu khóc,

CHÚA ơi! Biết bao nhiêu người là kẻ thù tôi. Biết bao nhiêu người nổi dậy chống tôi. Biết bao nhiêu người nói với linh hồn tôi:

Đức Chúa Trời không giải cứu nó đâu! Nhưng lạy

CHÚA, Chính Ngài là thuẫn che chở tôi, là vinh quang của tôi, Là đáng nâng đầu tôi ngược lên. Tôi cất tiếng kêu cầu CHÚA!

Từ núi thánh Ngài đáp lời tôi.

Tôi nằm xuống và ngủ yên; Tôi thức dậy, vì CHÚA chống đỡ cho tôi.

Tôi sẽ không sợ muôn vạn quân, Dàn trận vây tôi khắp bốn bên. (Thi 3:1-6)

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Kẻ gây rối cho ông thêm nhiều như thế nào? Một câu hỏi hay. Sao Chúa không dập tắt chúng đi? Có lẽ chôn chúng trong bão cát sa mạc đi?

Đa-vít không được mời để được xúc dầu làm vua bởi tiên tri Sa-mu-ên. Đa-vít không giúp gì được ngoại trừ dũng cảm cho Đức Chúa Trời của ông. Giống như ông là người con trung tín với những gì cha ông giao cho thì ông cũng là một chiến sỹ trung thành đối với vua của ông. Giô-na-than không thể tìm đâu một người bạn thật như thế. Xét về hành động thì Đa-vít không chỗ trách được. Nhưng suốt cả đời ông thử thách lại cứ gia tăng. Sao vậy?

Chúng ta muốn biết lí do, vì có một lí do, sự khó hiểu này thành ra dễ hiểu. Nhưng dường như nó cũng khó hiểu thiệt. Đa-vít đã sống và nói tiên tri về những lời này - và những tranh chiến của ông đồng hóa với những tranh chiến của người khác: nó còn nhắm đến tương lai và khả thi về những gì sẽ xảy ra cho Chúa Giê-su. Sao chúng ta lại ngạc nhiên khi đối thủ nổi lên trong đời sống chúng ta? 1Phi-e-rô 4:12-13 nhắc nhở chúng ta:

Anh chị em yêu dấu, đừng ngạc nhiên vì sự thử thách đau đớn mà anh chị em phải chịu như là việc khác thường xảy ra cho anh chị em. Nhưng hãy vui mừng vì anh chị em được dự phần vào sự đau khổ của Chúa Cứu Thế, để anh chị em được hân hoan vui mừng hơn khi vinh quang Ngài được bày tỏ.

Áp lực bên ngoài sản sinh ra sự biến đổi bên trong. Đối thủ tỏ bày định mệnh mà Chúa chuẩn bị cho chúng ta. Chúng ta hạ xuống để vinh hiển Chúa gia tăng trong đời sống chúng ta. Món quà có đối thủ là một phần của gói hàng học hỏi, trui luyện và đào tạo. Bản chất của con người là muốn tránh khó khăn. Nhưng khi chúng ta chịu khổ, chúng ta không chỉ dự phần nỗi đau của Chúa Giê-su, mà chúng ta còn dự phần vào vinh hiển Ngài khi Ngài bày tỏ định mệnh cho chúng ta.

Đối Thủ Buộc Bạn Canh Giữ Tấm Lòng

Khi tấm lòng bằng đá của bạn tan vỡ, tấm lòng bằng thịt sẽ xuất hiện. Khi bạn thấy mình can dự vào cuộc đối đầu vô bổ, lòng bạn cảm thấy bị tấn công. Bạn bị tấn công liên tục bởi những câu hỏi khiến bạn nghi ngờ bản thân và động cơ của mình. Bạn thắc mắc mình có gì sai không? Chúa ơi, Ngài ở đâu? Chuyện này xảy ra như thế nào? Sao chuyện này lại cứ xảy ra?

Thường câu trả lời duy nhất chúng ta nhận cho các câu hỏi này là im lặng. Chúng ta bắt đầu thắc mắc Chúa có nghe chúng ta không. Tôi học được rằng Ngài im lặng khi có thời gian ngừng. Cảnh quang sắp thay đổi, và các nhân vật tìm được vị trí đã định. Hãy can đảm. Thời kì của bạn sẽ chuyển tiếp. Thay vì đánh giá bản thân bởi vị trí hiện tại của bạn, hãy nhớ những gì Ngài đã giúp bạn trải qua.

Khi chúng ta lắng nghe trong yên lặng, chúng ta đặt mình ở vị trí chuyển tiếp. Liệu chúng ta tin những gì Ngài phán, hay chúng ta để ý những gì đối thủ buộc tội chúng ta nói? Cùng một Đức Chúa Trời Đấng bắt đầu việc tốt lành trong chúng ta sẽ trung tín hoàn tất điều này. Liệu chúng ta cho phép những tấn công làm chúng ta cứng lòng, hay chúng ta cho phép Chúa chữa lành? Liệu chúng ta tập trung để ý những lời nói của kẻ thù hay những lời phán của Đấng Tạo Hóa chúng ta?

Hỡi con ta, hãy chú ý đến các lời ta; Hãy lắng tai nghe những lời ta nói. Mắt con chớ lia xa các lời ấy; Hãy gìn giữ chúng trong lòng con. Vì những lời ấy là sự sống cho ai tìm được chúng, là sự chữa bệnh cho toàn thân thể họ. Trên hết mọi sự, hãy gìn giữ tấm lòng của con, vì các nguồn sự sống xuất phát từ đó.
(Châm 4:20-23)

Liệu chúng ta cho phép những tấn công làm chúng ta cứng lòng, hay chúng ta cho phép Chúa chữa lành?

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Đừng xem những gì họ làm. Đừng lắng nghe những gì họ nói. Đừng so sánh tình trạng hiện tại của bạn với tình trạng của họ. Hãy canh giữ lòng mình và mọi lời hứa mà Chúa đã thì thầm tận sâu thẳm linh hồn bạn. Hãy tách mình khỏi sự giậm chân và phát triển khả năng trở nên quen thuộc với tiếng của Chúa. Ngài sẽ không khuyến khích bạn làm việc này nếu Ngài không mong mỗi nói với bạn. Tiếng phán của Ngài sẽ giữ vững tấm lòng bạn.

Ồ đời này có nhiều thứ không chuyển động. Đời sống thiêng liêng, năng động và không có đối thủ mà bạn khát khao sẽ không được tìm thấy trong sự đeo đuổi một cách hời hợt. Nó đòi hỏi sự tập trung trong một thế giới mà liên tục bị xao lãng. Nếu bạn không có chủ ý, bạn sẽ bị chi phối bởi nhiều sự xao lãng mà phân tán sự chú ý của bạn.

Thông điệp của Chúa là sự tập trung cao độ của chúng ta. Những lời của Đấng Tạo Hóa có quyền năng làm ứng nghiệm những lời đã được viết trong đời sống chúng ta. Chính sự giao thoa này là nguồn sự sống kết nối linh hồn với thân thể và đặt đời sống chúng ta ở vị trí đón nhận sức khỏe, mục đích và quyền năng. Khi chúng ta tập trung vào Lời Ngài, thay vì vào đối thủ của chúng ta, chúng ta bước vào một đời sống vượt qua tầm ngắm của họ.

Chúng ta không chỉ tập trung vào Lời Ngài, giống như hạt giống, mà chúng ta cũng phải canh chừng ngôi vườn, tức tấm lòng chúng ta.

Có sự khác nhau lớn giữa canh giữ tấm lòng và giam hãm tấm lòng. Một cái là giữ một vật có giá trị cao; còn cái kia được ví như khóa chặt con tim lại.

Rất nhiều người chọn cứng lòng với hy vọng rằng việc làm này sẽ bảo vệ tấm lòng họ cho đến khi họ cảm thấy an toàn để nó được lành lặn. Khi lớn lên tôi thường chọn chiến thuật này. Lúc đầu, cảm giác nhẹ nhõm đến liên tục. Tôi loại bỏ bất cứ ai khi họ làm tôi tổn thương. Tôi đóng sập cửa lòng tôi rất thường đến độ tôi thấy tôi khóa chặt mình luôn. Tôi đóng lòng lại cho đến khi tôi biến nó thành tù nhân của

tôi. Tôi nghĩ rằng mình thoát khỏi nỗi đau nhưng rốt cuộc tôi nhận ra rằng tôi trở cứng với niềm vui.

Canh giữ lòng là bảo vệ nó chứ không phải giam hãm nó. Nếu bạn khóa chặt lòng bạn, hãy để thì giờ cầu nguyện. Xin Chúa phóng thích lòng bạn khỏi ngục tù và thay thế lòng bạn bằng tấm lòng vừa cảm nhận niềm vui vừa cảm nhận nỗi đau.

Tôi biết chuyện này gây tổn thương, nhưng đừng chặn đứng những giọt lệ của bạn. Hãy để nó tưới lên tấm lòng bạn và làm lòng bạn mềm mại. Đừng kiềm chế nỗi đau bằng thuốc men hay rượu chè, nó chỉ làm méo mó giác quan của bạn và khiến bạn sa ngã. Đừng làm cho đầu óc bạn đen tối bằng những ý nghĩ báo thù. Hãy chấm dứt đừng nghĩ về chuyện này quá nhiều, hãy ngồi xuống và khóc cho đã. Hãy ở một mình, hãy để nỗi đau chạm đến bạn cách sâu xa. Khi lắng lòng xuống, bạn hãy ngược mặt lên trời và cất tiếng lên với Chúa. Hãy theo gương Đa-vít và phát triển sự thực hành phó thác linh hồn của bạn, duyên cố của bạn và đối thủ của bạn cho Chúa. Thi thiên 51:8-12 diễn tả tất cả ý này:

Xin cho tôi nghe tiếng vui vẻ và mừng rỡ, nguyện xương cốt mà Ngài đã đánh gãy được vui mừng. Xin Ngài ngoảnh mặt đừng để ý đến các tội lỗi tôi, và xóa bỏ mọi gian ác tôi. Đức Chúa Trời ôi, xin tạo nên trong tôi một tấm lòng trong sạch Và làm mới lại trong tôi một tâm linh chân chính. Xin chớ xua đuổi tôi khỏi trước mặt Ngài, cũng đừng cất thánh linh Ngài khỏi tôi. Xin phục hồi cho tôi niềm vui của sự cứu rỗi Ngài.

Xin ban cho tôi một tinh thần sẵn sàng
để giữ vững tôi.

Một tấm lòng cứng cõi, tù túng sẽ trở nên câm lặng và không phản ứng gì. Những ai phán xét người khác thì liên tục sống dưới gánh nặng tội lỗi. Chỉ duy Đức Chúa Trời có thể tẩy sạch những gì làm ô uế tấm lòng chúng ta và sửa

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

ngay những điều sai trái để chúng ta đứng lên trong sự ngay thẳng trước mặt Ngài.

Những tấm lòng cứng cõi không đứng nổi trong sự hiện diện của Chúa. Những người này tách mình hay hạ thấp khi chơi với những kẻ nhạo báng nỗi đau của những người chọn con đường chữa lành.

Một lần nữa tôi cảnh cáo bạn, nhiều người bắt đầu cách này nhưng sau đó phát hiện ra rằng lòng họ không được canh giữ. Họ bị giam hãm. Lòng vị tha và trắc ẩn đã bị mất, và sự độc ác và thờ ơ đã chiếm chỗ. Có sự khác biệt lớn giữa việc canh giữ điều thiêng liêng và khóa chặt tấm lòng.

Khi lòng bạn trống rỗng và khô hạn, này là lúc hãy lấp đầy môi miệng bạn bằng bài ca. Sau-lơ quá khốn khổ nên không thể ca hát cho ông nghe, nên Đa-vít phải hát cho Sau-lơ nghe để xoa tan nỗi đau của Sau-lơ. Những bài thánh ca văng vẳng bên tai chúng ta sẽ xoa tan mọi mối nguy khỏi chúng ta, nhưng có một điều gì đó ý nghĩa xảy ra khi bài ca phát sinh trong lòng chúng ta. Khi chúng ta hát thay vì chỉ lắng nghe, lòng chúng ta được mở ra và có một sự kết nối xảy ra với Đấng Tạo Hóa.

Vua Sau-lơ có một tiểu sử là nói và hành động vội vàng. Những xáo trộn trong lòng ông được biểu lộ qua hành động của ông. Giống như Đa-vít học yên tĩnh trong lòng, chúng ta cũng học làm cho tấm lòng chúng ta yên tĩnh:

Nhưng tâm hồn tôi yên tĩnh và bình thản như đứa bé đã dứt sữa ở bên cạnh mẹ mình. Tâm hồn tôi bình thản ở trong tôi như đứa bé đã dứt sữa. (Thi 131:2)

Tôi có thể chia sẻ với bạn điều xấu hổ này tí được không? Thay vì làm cho tâm hồn tôi yên tĩnh như đứa bé, tôi lại có khuynh hướng hành xử như một em bé. Cách đây nhiều thập niên, hội thánh chúng tôi hay hát những lời của Thi thiên 3 trong các buổi thờ phượng. Phản ứng của tôi là khóc như em bé. Ở nhà tôi nổi tiếng là nhảy múa theo bài hát.

Không biết sao tôi ví việc than khóc của tôi như những gì Đa-vít cảm nhận khi ông viết thi thiên này. Vấn đề duy nhất là tôi khóc về chuyện không đầu vào đầu. Đúng vậy. Lúc đó mấy chuyện này lại lớn. Tôi nghĩ là mấy chuyện đó đã chia cắt con tim tôi đến độ nó xé nát tâm hồn tôi.

Nghĩ lại thì bây giờ tôi nhìn sự việc cách khác. Những chuyện đó quá là ấu trĩ và thương hại. Vài lời không hay, vài chuyện xích mích, có lẽ là cãi vả với chồng tôi. Tôi gặp nhiều chị em đánh đổi tất cả vì những chuyện không đầu vào đầu. Ra nước ngoài tôi gặp những chị em thật can đảm, sống mỗi ngày bị đe dọa bởi cái chết vì cố niềm tin của họ. Chỗ nào tôi cũng gặp những người mẹ đơn thân làm việc không biết mệt mỏi để nuôi con họ. Chưa nói tới những chị em bị đánh đập, bị hãm hiếp, bị bán bởi chính thành viên của gia đình họ và bị bán ra nước ngoài.

Tôi không làm giảm thiểu nỗi đau của bạn. Tôi biết nó là thật. Nhưng khi chúng ta thật sự có khả thi về cách Chúa biến tình cảnh tệ hại nhất thành lợi ích cho Ngài thì ngày đến chúng ta có thể nói như Giô-sép:

Các anh có ý làm hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại dụng ý làm điều ích lợi để hoàn thành mọi việc đã qua tức là cứu mạng sống của nhiều người. (Sáng thế 50:20)

Nếu bạn thay đổi cái nhìn của bạn về các đối thủ của bạn, Chúa sẽ chuộc lấy nỗi đau của bạn. Vở kịch *Edmond Burke* diễn tả cách này: “Kể mà tranh đấu với chúng ta sẽ làm cho chúng ta mạnh mẽ và mài dũa kỹ năng của chúng ta. Đối thủ của chúng ta là ân nhân của chúng ta.”

Tôi học được rằng đóng cửa với người khác đồng nghĩa là đóng cửa tương lai của chúng ta. Mỗi khi chúng ta cố xa lánh người khác, chúng ta rơi vào nguy cơ loại trừ chính mình. Tấm lòng cởi mở sẽ mở những cánh cửa và đón chào người khác với đôi tay giang rộng. Đức Chúa Trời sai Chúa Giê-su với hy vọng rằng không ai bị cho ra rìa. Hãy làm việc

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

trong lòng bạn, canh giữ nó kỹ thay vì canh giữ những gì bạn cho rằng đó là vị trí của bạn.

Nhiều người muốn làm lãnh đạo, nhưng có một mức độ ảnh hưởng nào đó là con dao hai lưỡi, cắt được cả hai phía. Luôn luôn có những người thích bạn nhưng không biết bạn. Cũng có những người ghét bạn nhưng không biết bạn. Những người này là những người chỉ đứng ngoài cuộc. Họ không phải là đối thủ của bạn, nhưng họ quan sát cuộc trao đổi. Môi-se lớn lên cùng với Pha-ra-ôn. Đa-vít giống như con của Sau-lơ (Gô-li-át chỉ là một trong những tên khổng lồ trong cuộc sống.) Trong phần lớn các trường hợp, một đối thủ là người mà trước đây biết bạn rất rõ. Đa-vít mô tả một đối thủ theo cách này:

Vì không phải kẻ thù là người chế giễu tôi, nếu thế, tôi sẽ chịu đựng nổi. Cũng không phải kẻ ghét tôi tự tôn nghịch tôi, nếu thế, tôi sẽ lẩn tránh nó. Nhưng chính người, là người bình đẳng với tôi, Là bạn bè, thân hữu của tôi. Chúng tôi thường trò chuyện thân mật với nhau, cùng đi với đoàn người trong nhà Đức Chúa Trời. (Thi 55:12-14)

Ngày nay chúng ta có thể gọi điều này là “vừa bạn vừa thù” mà theo từ điển *Urban Dictionary* mô tả là "một kẻ thù đội lốt bạn hữu." Nói đơn giản hơn, đó là một đối thủ. Thật có ơn lắm mới có thể phân biệt ai là bạn thật của chúng ta, nhưng cùng lúc chính những đối thủ mới làm cho chúng ta thành con người thật sự. Chúng ta có thể đưa ra lí lẽ cho trường hợp của mình, hoặc chúng ta có thể trình dâng cho Chúa. Chúng ta có thể cảm tạ Chúa rằng Ngài dùng đối thủ để mài dũa hay định vị chúng ta, hoặc là chúng ta than phiền. Chúng ta có thể than phiền, hoặc chúng ta có thể cầu nguyện và ca hát. Sự lựa chọn thuộc về chúng ta và không đối thủ nào cắt điều đó của chúng ta.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Nhớ lại lúc một đối thủ trở thành người thầy của chúng ta.
2. Một đối thủ đã phơi bày điều gì trong đời sống bạn?
3. Một số lĩnh vực nào bạn thấy gai góc?
4. Có lĩnh vực gai góc nào bạn cần gọt dũa?
5. Nêu ba sự khác biệt giữa người hâm mộ và người môn đồ.
6. Bạn đã từng chạy trong mà cầm gươm không? Bạn đặt xuống như thế nào?
7. Làm sao bạn canh giữ tấm lòng mà không giam hãm nó?